

Dosarul nr. 2rac-439/18

Prima instanță: (Judecătoria Strășeni, sediul Central) S. Osoianu

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) V. Sîrbu, A. Minciuna, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Trans-Aidar”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Trans-Aidar” împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Imexagro” cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 30 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Trans-Aidar” și s-a menținut hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 06 iulie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată ”Trans-Aidar” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Imexagro” cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, Societatea cu Răspundere Limitată ”Trans-Aidar” a menționat că prin încheierea din 19 aprilie 2017 a executorului judecătoresc Guțu Vitalie, la cererea Societății cu Răspundere Limitată ”Imexagro” a fost aplicat sechestrul pe producția agricolă în volum de 2113 tone de grâu furajer, 629 de tone de grâu alimentară și 682 de tone de orz, depozitate la elevatorul Societatea pe Acțiuni ”Aur Alb”.

De asemenea a relatat că prin încheierea din 18 mai 2017 a executorului judecătoresc, a fost încetată procedura de executare și toate măsurile de asigurare au fost anulate.

Reclamantul a specificat că pe perioada sechestrării cerealelor, Societatea cu Răspundere Limitată ”Trans-Aidar” a suportat prejudiciu considerabil care se estimează la suma de 111 177,46 de lei.

Astfel a invocat, conform certificatului contabil nr. 36 din 05 iunie 2017, în perioada 19 aprilie 2017 – 18 mai 2017 cheltuielile de păstrare a cerealelor sechestrate și depozitate la cererea creditorului Societatea cu Răspundere Limitată ”Imexagro” la depozitul Societatea pe Acțiuni ”Aur Alb”, a constituit suma de 111 177,46 de lei.

Reclamantul Societatea cu Răspundere Limitată ”Trans-Aidar” a solicitat încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Imexagro” a sumei de 111 177,46 de lei cu titlu de prejudiciu material și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 15 ianuarie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată ”Trans-Aidar” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea de la Societatea cu Răspundere Limitată ”Imexagro” a sumei de 110 805,06 lei cu titlu de prejudiciu material pentru depozitarea cerealelor și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 69).

Prin hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Trans-Aidar”.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că într-o confirmare a prejudiciului cauzat prin aplicarea măsurii de asigurare, reclamantul nu a demonstrat existența unor daune reale suportate.

Astfel prima instanță a concluzionat că nu au fost prezentate probe pertinente care să ateste un real prejudiciu adus reclamantului, or plata achitată pentru păstrarea cerealelor constituie cheltuieli necesare chiar și în lipsa aplicării sechestrului.

La fel prima instanță a stabilit că la materialele cauzei lipsesc acte confirmative că cerealele sechestrate urmau a fi înstrăinate, iar datorită aplicării sechestrului, nu a fost posibilă eventuala tranzacție, astfel fiind absentă legătura de cauzalitate între sechestrul aplicat și cauzarea de către daune materiale.

Prin decizia din 30 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Trans-Aidar” și s-a menținut hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

La 07 septembrie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată ”Trans-Aidar” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată ”Trans-Aidar”, în motivarea recursului a menționat că instanțele de judecată au examinat cauza reieșind din aprecierea arbitrară a probelor.

Astfel recurentul a invocat că instanțele inferioare nu au motivat de ce nu au dat apreciere unor probe anexate și anume facturile fiscale și ordinele de plată, prin care se confirmă achitarea depozitării grânelor, fapt ce confirmă prejudiciul suportat.

Recurentul a specificat că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin și ca rezultat au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 30 mai 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 07 septembrie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a

unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Trans-Aidar", nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Trans-Aidar".

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari